

Fontos, hogy a rendelkezésre álló forrásokat valóban arra használjuk fel, amire helyben szükség van, ehhez pedig elengedhetetlen a párbeszéd – véli Szabó Róbert, a megyei közgyűlés elnöke.

– Szűkebb hazánk minden települését bemutatja majd a hamarosan lapunk gondozásában, Heves Megye Önkormányzatának támogatásával megjelenő Heves Megyei Almanach című kötet. Miért tartja fontosnak, hogy az ügy mellé álljanak?

– Egyrészt lényeges, hogy a megye lakossága lássa, az elmúlt években hol, s milyen fejlesztések történtek. Úgy vélem, komoly beruházások valósultak meg, ezres nagyságrendben jöttek létre új munkahelyek. Mindemellett személy szerint azt gondolom, fontos, hogy ne csak arról beszéljünk, ami már elmúlt, hanem arról is, ami lesz. Önkormányzatunk fontos és komoly munkában van, azon a területfejlesztési programon dolgozik, amely tulajdonképpen kotta lesz az elkövetkező hét év fejlesztési forrásainak felhasználása során.

– Hol tartanak most?

– Ez lesz az első olyan program a megyében és a régióban, amely ténylegesen valós igények alapján születik, tehát a korábbiaktól eltérően nem egy szűk kör dönt arról, hogy a rendelkezésre álló forrást mire kellene felhasználni. Minden szereplőt – településvezetőket, vállalkozókat, civileket – megkerestünk, hogy megtudjuk, mi az, amire szükségük van, mire fektetnének hangsúlyt a jövőben. Nyilván ez egy nagyon összetett folyamat, de példaként megemlítem, hogy komoly munka árán eljutottunk oda, hogy immár útfelújításra is fel lehessen

használni uniós forrást. Ez nem jelenti azt, hogy ezután minden út tükörsima lesz a megyében, de néhány szakaszt meg lehet csinálni, s persze ez nem zárja ki, hogy emellett hazai forrásból újulhassanak meg utak.

– Kicsit talán megfoghatatlan fogalom a területfejlesztés. Mit is takar pontosan?

– Minden emberben, éljen bárhol a világon, megfogalmazódnak könnyen leírható igények. Van, aki jó munkahelyet szeretne, más szép, vagy éppen biztonságos környezetre vágyik. A mi munkánk, vagyis a területfejlesztés az a szakma, amely ezen „egymondatos” igényekre kell, hogy választ adjon, programok, projektek, fejlesztési tervek formájában. Egy megújult, gazdaságosan működtethető iskola, vagy éppen egy térfigyelő-kamerarendszer kiépítése mind-mind területfejlesztési kérdés, ahogyan az is, képesek vagyunk-e idecsábítani nagy munkaadókat, vagy olyan pályázati forrásokat allokálni, amelyekkel helyi kis- és középvállalkozásokat tudunk megerősíteni. Azt szoktam mondani ennek kapcsán, hogy egy élhető Heves megyét szeretnénk, olyat, hogy aki itt él, érezze: jó helyen van. Nem az az igazi siker, ha építünk egy utat, az „csak” egy eszköz a cél eléréséhez. Fontos, hogy ezt lássuk, legyen előttünk egy koncepcionális perspektíva, s akkor nem veszünk el az úton.

– Mi a tapasztalat? Nyitottak az emberek erre a párbeszédre?

– Korábban sajnos nem ez volt a szemlélet, ezért állt elő az, hogy bizonyos forrásokat alig, vagy csak kényszerűen tudunk felhasználni. Persze mondhatjuk, hogy minden pénz jó, de be kell látni, nem mindegy, hogy mire költjük a Magyarország számára rendelkezésre álló forrást. Országos, megyei vagy települési szinten csak akkor tudunk érvényesülni, ha e forrásokat arra használjuk fel, amire valóban szükség van. Mindenki tudna rossz példát mondani, olyat, ami a pénz elfecsérlésének számít. Úgy gondolom, ezt a luxust nem engedhetjük meg magunknak! Fontos, hogy éppen ezért már a tervezés időszakában konzultáljunk egymással. Sokaknak új ez a helyzet, nem szokták meg, hogy megkérdezzük őket, de a tapasztalat azt mutatja, komoly az érdeklődés, a minap tele volt a Megyeháza nagyterme, ami igazán örömteli, s azt is jelzi, a munkánk kezd beérni.

– Beszéljünk kicsit a mögöttünk lévő időszakról is. Készített számvetést az elmúlt esztendőkről?

– Természetesen, hiszen mérleget mindig kell vonni. Nyilván megérne ez egy hosszabb beszélgetést, de azt mindenképpen elmondhatom: tanulságos közel négy év áll mögöttünk. Komoly strukturális változáson esett át a megyei önkormányzat, ami előrelendítette a munkát, s arra tudunk koncentrálni, aminek igazán nem volt korábban gazdája, pedig túl fontos feladat ez ahhoz. Elindultunk egy úton, van egy pontos képünk arról, hogy milyen Heves megyét szeretnénk, s megvan az eszközrendszerünk ahhoz, hogy elérjük. Csak a Területfejlesztési Operatív Programból negyvenötmilliárd forint áll rendelkezésünkre ehhez, nem beszélve az egyéb ágazati forrásokról. A választásokhoz közeledve elmondható: összeállt egy olyan program, amely az egész megye igényét tartalmazza. Fontos, hogy erről az útról ne térjünk le, hiszen az irányt nem politikusok, hanem a Heves megyei emberek jelölték ki.

– Milyen értékek alapozzák meg ezt a jövőképet?

– Fontos, hogy olyan erőforrásainkra építsünk, amelyekben jók vagyunk. Vannak tulajdonságaink, amelyekkel versenyképesebbek vagyunk a szomszédos megyéknél, akár országoknál is, lényeges, hogy ezeket felismerjük, s ezekre alapozva próbáljunk fejleszteni. A földrajzi elhelyezkedésünk már mindenképpen fontos érték, egyre több nagy munkaadó keresi a fővárostól 60–70 kilométerre eső területeket, a Gyöngyös-Hatvan tengely egyre vonzóbbá válik. Bízom abban, hogy a Tarna-mente, Kál, Kápolna és Füzesabony térsége is felértékelődik a jövőben. Fontos feladat, hogy itt tartsuk, ide csábítsuk a fiatalokat, hiszen, ha ők itt vannak, illetve ide jönnek, akkor szükség van óvodákra, iskolákra... s vissza is térünk ahhoz az eredeti gondolathoz.

– A cél tehát egy élő Heves megye?

– Természetesen, más nem is lehet.

2014. június 24.

Forrás: www.heol.hu

Fotó: Lénárt Márton